

Начало>Предприемане на съдебни действия>Медиация>Семейна медиация>Семейна медиация
Семейна медиация

Литва

В Литва медиацията по гражданскоправни спорове (включително семейноправни спорове) се урежда от Закона за медиацията на Република Литва (от 1 януари 2019 г. е в сила нова версия на този закон). Законът за медиацията се прилага за разрешаване на национални и международни гражданскоправни спорове и с него се прилага Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси.

Медиацията е процедура за разрешаване на гражданскоправни спорове, по време на която страните получават помощ от един или повече медиатори (безпристрастни трети лица), за да се постигне доброволно уреждане на спора. Страните могат да използват този метод както за спорове, които все още не са отнесени пред съда (извънсъдебна медиация), така и за случаи, които вече се разглеждат от съда (съдебна медиация).

Прибягването към медиация подлежи на писмено споразумение между страните по спора. Използването на медиация може да бъде договорено единствено за тези видове спорове, за които страните могат да сключат по закон споразумение за доброволно уреждане на спора. Медиаторът се назначава съвместно от страните или по искане на страните може да бъде предложен от Службата за гарантираната от държавата правна помощ. Считано от 1 януари 2019 г., услугите за медиация могат да бъдат предоставяни единствено от лица, които са положили успешно специален изпит (с няколко изключения), отговарят на други определени в закона изисквания (добра репутация, притежание на университетска диплома, завършено обучение по медиация) и са вписани в списъка на медиаторите на Република Литва. Списъкът на медиаторите се публикува на уебсайта на Службата за гарантираната от държавата правна помощ (<http://vgtp.lrv.lt/>). От медиаторите също така се изисква да отговарят на стандартите за безпристрастност и професионализъм. В зависимост от постигнатото споразумение медиаторите могат да предлагат услугите си срещу заплащане или безплатно. Страните и медиаторите могат да се споразумеят относно начина и процедурата за разрешаване на спора. Всяка от страните може да се оттегли от медиацията, без да посочи причините за това.

Важно е да се отбележи, че започването на медиацията води до спирането на давностните срокове. Следователно дори и страните да не могат да постигнат доброволно уреждане на спора, те си запазват правото да се обърнат към съда за обезщетение. Доброволното уреждане на спора между страните с помощта на медиатор води до сключването на споразумение за доброволно уреждане на спора. Споразумението подлежи на изпълнение, след като бъде одобрено от съда в рамките на опростена процедура.

Принципът на поверителност също така е залегнал в закона като един от основните принципи на медиацията. Това означава, че освен ако страните не се споразумеят за друго, самите те, медиаторите и администраторите в службите за медиация трябва да пазят в тайна цялата информация, свързана с медиацията, освен тази, необходима за одобрението или прилагането на сключеното по време на медиацията споразумение за доброволно уреждане на спора, и тази, чието неоповестяване би противоречало на обществения интерес. Въпросната разпоредба гарантира, че освен при горепосочените изключения, всяка информация, предоставена по време на медиацията, няма да може да се използва срещу предоставилата я страна.

В Закона за медиацията се уреждат спецификите на задължителната и съдебната медиация и дисциплинарната отговорност на медиаторите. От 1 януари 2020 г. медиацията по семейноправни спорове ще бъде задължителна. В случаите, когато изборът на медиаторите се определя от Службата за гарантираната от държавата правна помощ, задължителната и съдебната медиация се финансират от държавния бюджет (с продължителност до шест часа). Страните си запазват правото да избират медиатор, предоставящ услуги за задължителна медиация, от списъка с медиатори, но в този случай те сами ще трябва да заплатят за услугите му.

Съгласно Гражданския процесуален кодекс прибягналите към медиация лица заплащат по-ниски такси, когато се обърнат към съда.

Информацията относно медиацията и свързаното с нея законодателство може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието (на литовски език).

<http://tm.lrv.lt/veiklos-sritys-1/civiliniu-gincu-taikinamasis-tarpininkavimas-mediacija>

Информацията относно медиацията на уебсайта на Министерството на правосъдието (на английски език):

<http://tm.lrv.lt/en/fields-of-activity/mediation>

Последна актуализация: 10/04/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.